

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BİRİNCİ GÜN

BİR EVİN PENCERELEKİ
AÇILMIYORSA ORASI
GARSONİYERDİR AZİZİM!

HERKES KAZANIYOR
AZİZ NESİN

SEN NE DİYÖRÜN BE,
ŞİMDİ YİRMİ KİŞİLİK
GARSONİYERLER VAR!

Bu konuşma, Kachkçı'ya giden
bir vapurum. Lütfen güvertesinde
geçti. Konuşanların biri İriyayım,
biri ufak tefektir. Ben, masanın ö-
bür başındayım. O ikisi yan yana
oturmuşlardı. Ufak tefek olanı :

-Ben Ankara'dan ayrılırken
iki arkadaşım "Aman, senin katı
boşaltma!" diye yalvardılar, de-
di.

İriyayı olanı sordu:

-Ev büyük müydü?

-İki oda, bir hol. Ama fiyatı-
nda, kirası da ucuz.

-Haan... İki odalı da beklerse. O-
raya sıkışacaklar demek.

-Değil... İki odalı da evli. Onu
anlatıyordum ya. Neden bu kadar
ev sıkıntısı çekiyoruz, biliyor-
musun? Gördüğün evlerin yarısı
garsoniyer.. Anladın mı?

İri adam, ufak tefek arkadaş-
na.

-Mithalağa ediyorsun, dedi,
herkese garsoniyer tutacak para
nerede?

-Garsoniyer en ucuz iş kar-
deşim. Zenginler bir bina gar-

soniyer tutarsın. Daha zenginse,
birkaç garsoniyer tutarsın. Zen-
gin değilsen, o zaman da kendi
bütçenize göre, iki arkadaş, üç
arkadaş, beş arkadaş, her neyse,
birlikte bir garsoniyer tutuyor-
sunuz. Şirket gibi bir iş. Yirmi
kişilik garsoniyerler bile var.

-Şaşıracak şey!

-Sen uyuyorsun. Şimdi orke-
strolun da garsoniyer olmasın, hiç
yok... Yoksa biz bu kadar ev sıkın-
tısı çekermiyiz? Her garso-
niyer bir evin perdeleri hiç a-

çılmıyorsa, anla ki orası garso-
niyerdur. Ben Ankara'dan ayrı-
lırken "Senin katı bize ver!" diye
yalvardılar. Kıra ucuz, iyi yerde
de. Gelgelelim kontrat benim ü-
stüme. Başkasına devir hakkım
da yok. Arkadaşlar: "Kontrat yine
senin üstüne kalem, kirayı biz vo-
relim." dediler. "Bir şartla" de-
dim: "Ankara'ya geldikçe ben de
burada kalacağım." Razi oldular,
benim katı onlara bıraktım. İstan-
bul'a geldim.

Aradan üç ay mı, dört ay mı

GALİBA YANLIŞ
GELDİNİZ BAYIM!

SEN KİMSİN LAN?

ne geçti, ben Ankara'ya gittim.. Eh, evimiz var ya, otel parası - dan kurtulduk. Bende evin anahtarı var. Kızılı bir karşılaşma ol - masın diye, benim eski evimi garsoniyer olarak kullanan iki arkadaşla, akşama eve geleceğimi haber verdim.

Gündüz sağa sola koşmaktan yorulmuşum. Erkekten eve gidip yattım. Çözüm daldı dalmadı, da - ğarda bir tıkırtı. Kapı açılır gibi oldu. Sonra ayak sesleri, daha sonra bir kadın cıvıltısı, fıkırdı -

ma. Yatmış odamın kapısı açı - ldı, elektrik yandı. Karşımda hiç tanımadığım bir sarhoş erkekle kadın... Ben ona sormadan erkek bema sordu:

-Sen kimsin be?...

Yataktan şöyle bir doğruldum.

-Yanlış geldiniz, dedim, her halde başka kata girecektiniz. Bu - rası benim evim.

Adam,

-Ne yanlış katı? dedi. benim elimdeki maymuncuk değil, anahtarı. Bu anahtar her kapıyı açmaz

YANDAKİ ODA DA
YATACAKSIN, ANNADIN MI?

ya...

-İler kapıyı açmaz ama, bu kapıyı açmış işte. Lütfen evim - den çıkın, beni de rahat bırakın..

Sarhoş söz anlar soyundan de - ğil. -Arkadaş, dedi, çok konuşma, çek arabamı!...

Gecenin bu vakti başımı be - lâya sokma.

-Ama ben sizi "Mesken ma - suniyetli ihlâl"den, haneye ta - arruz" dan karakola şikâyet ede - rim,

-Sen hele defol git de, sonra

ne halt edersen et!...

Ankara'da gecenin bir vakti, otellerde de yer bulunamaz. Sar - hoşa.

-Bak arkadaş, dedim. Çok gü - zel bir düşünce geldi aklıma. Bu - rada iki oda var. İkimize de ye - ter. Sabah olunca, gün ışığında kimin haklı, kimin haksız olu - ğu anlaşılır.

Sarhoşun buna aklı yattı. -İyi dedi. ama sen öteki oda - da yatacaksın. Biz bu odaya alı - şacağız. (DEVAMI HAFIYA)

HERKES KAZANIYOR AZİZ NESİN

Ben ötemi berimi toparladım, öteki odaya geçtim. Daha gözünü yummamıştım. Sokak kapısı bir daha açıldı. Elektrik yandı. Bir kadın, bir erkek, benim yattığım odaya daldı. Kori-dorun lambası yanıyor ama, oda karanlık. Adam gelini gerdek odasına sokan bir Frenk gibi kadını kucakladı. Sonra hop diye tü-tüme fırlattı. Bén, kadın üstüme düştünce "Hih" diye bir sıçradım.. Sıramamla neye uğradığımı şaşır-an kadın,

-Altımda biri var.. diye çığ-
lığı bastı.

Hemen yataktan fırladım. A -
dama

-Bu ne rezalet!.. diye bağırdım.

Adam
-A şıl rezalet seninki. dedi
sen programını şaşırmışsın. Bu
gün günlerden ne?

-Salı..

-Tamam salı.. Saat kaç? İki-
yi çeyrek geçiyor.

Bunları söyledikten sonra ce-

binden çıkardığı deftere baktı.

-İşte program, dedi. her haf-
ta salı günleri gece saat ikiden ,
sonra sabahın altısına kadar bu
oda benim. Benden önceki ve
kit kalsın diye onbeş dakika da
geç geldim. Nöbet benim.

-Sakin sizin nöbetiniz başka
bir yerde olmasın?

-Nasil olur? Ben her hafta
buraya gelirim. Hiç bir salı sek-
tirmem. Daha geçen salı geldim.

Adam bunu söyler söylemez,
kadın yakasına yapıştı:

-Vay alçak, utanmaz! Hani
sen geçen salı evindeydin? Hani
karın bırakmamıştı?..

Çantayı adamın kafasına vur-
maya başladı, Çantayı kafasına yı-
yen adam şaşkınlıktan,

-Yahu dur! dedi buraya ge-
diksə hemen köüllük için mi gel-
dik bakalım? Vallahi billâhi ka-
rım-la beraber geldik.

Kadın çantayı az buldu, Aya-
ğından iskarpini çıkarıp, ökçesi-
ni adamın kafasına indirmeye baş-
ladı,

-Sua ahlaksız! Senin gişına-museuz bir herif yüzünden aslan gibi kocama ihanet ediyorum. Tuu sana! Adam temelli şaşırdı.

-Anlayıp dinlemeden, hemen suratıma tükürme.. Bizim eve gece yarısına misafirler gelmişti. Evde yer kalmadı şekerim. Biz de karımla buraya gelöük. Vur - ma Alişah aşkına ..

Kadının sinirlerini yatıştır - mak için vataktan kalktım.

-Rica ederim siz buyurun... dedim.

Elbiselerimi kolumun altına , alıp koridora çıktım. Koridorda bir kanape vardı. Kanapeye uzanıp büzüldüm. Ceketimi pardösümü de üstüme çektim. Orada uyuymuştum. Yarı uyur, yarı uyanıkken kulağımın dibinde bir mırıldı duydum:

-Yavrum, canım!.

Tatlı bir rüya olacak. Kendi-mi rüyanın ilkliliğine bıraktım.

-İki kişili! diye bir çığlık kop-

Adamın birikadını almış gel-miş. Besbelli aceleden lâmbayı .

da yakmamışlar, hemen kanape - ye uzanmışlar. Kadın, benimle ö-bür erkeğin arasında kalmış. Ü - çümüz de fırladık. Onlar elektrik düğmesini arıyorlar, yerini bil - mediklerinden bulamıyorlar. Kad-dın karanlıkta boyuna söyleniyor.

-Sağında yatıyordun şekerim Birdenbire soluma geçtin. Bu ne iş demeye kalmadı, bir de bak - tım, yine sağındasın. Demek bu-nun huyu da bir o yana, bir bu- yana geçmek dedim. Ama sonra se-ni hem sağında hem de solunda,

görtünce...

Lâmbanın düğmesini çevirdim Erkek ince biriymiş. Öbürlerigi-bi üstüme yürümedi.

-Affedersiniz dedi acaba saa-ti mi şaşırdık?

Karşımda yumuşak adamı bu-lunca döküldüm.

-Bu ne edepsizlik! Burası be-nim evim.

Adam,

-Bana bir anahtar verdiler de-di.

Her ayın üçünde sabaha kadar bu kanepa benim.

-Kim verdi anahtar?

-Vallahi. Adı dilimin ucunda. Zeki mi, Zekâi mi? "Z" li bir şey adı. Aydan aya 25 lira anahtar kirası veriyorum.

Sabaha kadar sokaklarda dolaştım, saat dokuzda, benim evi kendilerine bıraktığım iki arkadaşı buldum. Yukarıdan aşağı bir fırladım:

-Bre alçaklar! Kontrat benim üzerime diye bu edepsizlik,

yapılır mı? Ahlak zabıtasına sicilimi geçirteceksiniz.

Arkadaşın biri,

-Vallahi dedi, kira bize çok geldi. Aylığımız bizim evdekileri, geçindirmeye bile yetmiyor. Bir de ayda 800 lira garsoniyer parası nasıl verelim? Zaten senin evi, ayda bir-iki kere ancak kullanıyoruz. İki üç kişi daha bulalım kirayı bölüselim, dedik. Onlara da birer anahtar yaptırık. Kira onlara da çok gelmiş. Onlar da ayda yüzler lira vererek

dört arkadaşla dört anahtar yaptırmaşlar. Biz, ondan sonra ipin ucunu kaçırdık.

-Kimlere anahtar verdinizse alın geriye.

-Hangi birini alacağını. Herkes birbirine anahtar vermiş. An kara'da herkes bizim garsoniyeri kullanıyor. Cebinde bizim garsoniyerin anahtarı olmayan tek dargelirli kalmadı. Hepsinin tarifi var.

-Ben şimdi gidip kapının kilidini değiştiriyorum. dedim.

İkisi birden

-Aman etme! diye ellime sarıldılar.

-Daha etme sı var mı.

-Aman bütçemiz sarsılır.

-Ne bütçesi? Aydan aya bir de garsoniyer kirası verince bütçeniz sarsılmıyor mu?

-Yahu sen ne diyorsun arkadaş. Bize garsoniyer bedavaya, geldiği gibi o yüzden aydan aya, cebimize para giriyordu.

Ben üç kişiye iki yüzer liradan kiraladım. Bu da üç kişiye kira-

ladı. Altı tane 200 eder 1200. Sekizyüzlü kira, kalır 400 lira, ikiyüzler lira da bize kalıyor.

-Siz beni düşünmediniz. Ben de sizi düşünmem.

-Bizi düşünmezsen başka zavahileri düşün. Bizden 200 liraya her anahtar alan da dört anahtar yaptırmış. Yüzer ıraya kiralamış. Her ay 200 lira kazanıyor, garsoniyer de bedavaya geliyor onlara. Ondan 100 liraya kiralaayanlar ellişer liraya dört kişiye anahtar kiralamışlar. Ayda

100 lira kazanıyorlar. Onlar da başkalarına kiralamışlar.

Bizim garsoniyer herkese bedavaya geldiği gibi anahtarları her eline geçiren de havadan ayda 100 lira, 200 lira kazanıyor. Ne de bereketli iş be kardeşim. Para, makinesi gibi. Ama bu paraların kından çıktığı hiç belli değil. Bonyuna para yağıyor. Sen böyle şey gördün mü? Bir kilidi değiştirsem, hepsi yandı. Bütçeleri alalak bullak olacak. Anahtarın kirası 25 liraya kadar düştüğüne

göre artık kaç kişinin kaçar lira kazandıklarını düşün.

İriyarı adam, Ufak tefek ar - kadaşına;

-Sonra ne yaptın? diye sordu.

-Hemen kilidi değiştirdim...

Evsahibine de evden çıkıyorum, dedim. Evsahibi kendim taşına - çağım dedi. Ben İstanbul'a döndüm. Onbeş gün sonra evsahibinden bir mektup aldım. Sabahdan, akşama, akşamdan sabaha kadar eline anahtar alan kapının kilidini zorluyormuş. Kayıplı açama-

yanca.

-Yahu bu ne iş? Programda benim saatim!.. diye söylene söylene gidiyormuş. Evsahibi bana bir iyi sövüp saymış.

Sonradan duyduğuma göre evsahibi oradan çıkmış. Kıraya vermiş. Ama hiçbir kiracı bir haftadan çok dayanamıyormuş.

İriyarı adam, arkadaşına, -Yahu dedi bizim arkadaşlar hep birleşsek de ayda ellişer lira katsak... Ha? Ne dersin?

SON